

Chor de la Sibil·la

Mestre

Enric X. Naval i Llorca

Sibil·la

Emília Castelló Ferragud

Organista

Josep Bataller Planes

Sopranos

Encarna Ferrer Vila

Maruja Ferrer Vila

Anna Martí Benavent

Isabel Estruch Martínez

Contralts

Consuelo Chaveli Estrugo

Ubalda Ferragud San Luis

Teresa Rodrigo Rodríguez

Teresa Ponç Adsuara

Anna Alemany Martí

Conxin Castelló Pizarro

Mª Isabel Oltra Cebolla

Baixos

Rafel Campos Sastre

Vicent Canet Martínez

Pere Marín Conejero

Jaume Palmer Tarrasó

Francesc Torres Navarrete

Julio Civera Sanchis

Tenors

Xavier Calabuig Fresquet

Joan Iborra Gastaldo

Antoni Martí Milan

Francesc San Pedro Rodríguez

Joan Vicent Fayos

Enric Climent Sanchis

Patrocinen

Parròquia Nostra
Senyora de l'Encarnació

AJUNTAMENT DE GANDIA
ÀREA DE CULTURA I FESTES

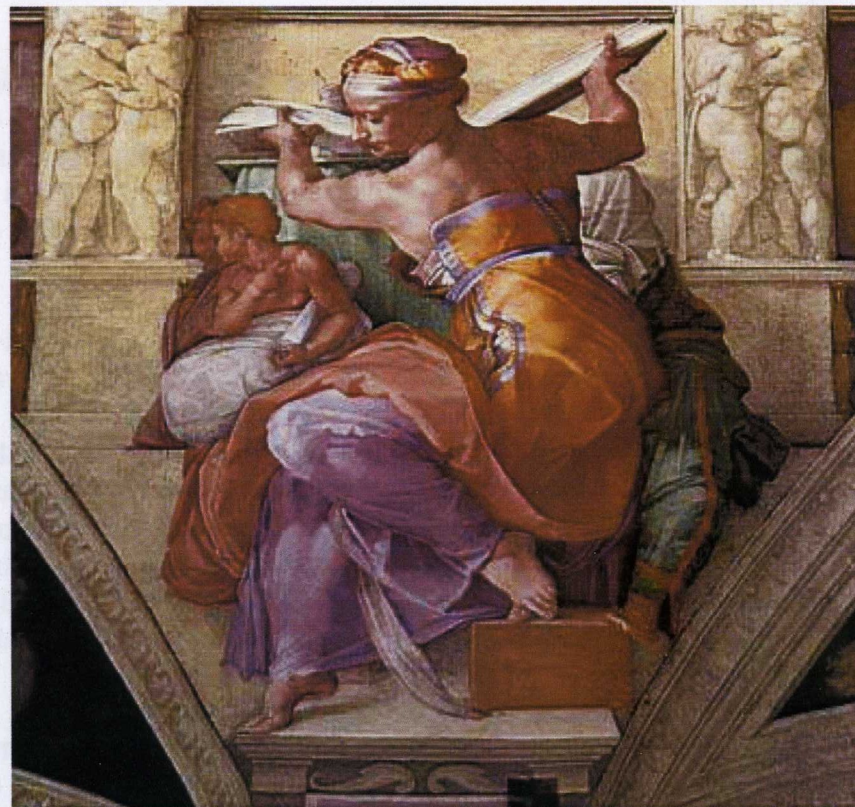
"la Caixa"

Oficina Xeraco - Sant Isidre, 43

www.fundaciocasal.tk

Cant de la Sibil·la

Xeraco. 25 desembre 2008

12:00 h Església de l'Encarnació

organitza

La Sibil·la

L'antiga tradició del Cant de la Sibil·la té el seu origen en la civilització grega des d'on passa a Roma i als diversos territoris de l'imperi. Segons la creença de l'època eren capaces d'endevinar el futur i això les donava una gran ascendència entre la gent. Com en molts altres casos, el cristianisme va assimilar aquesta tradició i els pobles van començar a considerar les sibil·les com dones inspirades per Déu.

Miquel Àngel va pintar a la Capella Sixtina del Vaticà la Sibil·la Eritrea com una dona de complexió poderosa que fulleja un llibre i anuncia la segona vinguda de Crist el dia del Judici Final. El poema originalment escrit en llengua grega, va ser traduït al llatí i més tard a les llengües romàniques. La seua representació anava incorporada a l'ofici de matines que té lloc a la missa del gall cada 24 de desembre per celebrar el naixement de l'Infant Jesús i així va continuar durant segles fins al concili de Trento (1545-1563) quan va ser prohibit i va desaparèixer de molts llocs on el cant havia arrelat.

A partir de l'any 1979 el Cant de la Sibil·la es recupera a l'ermita de Santa Anna de Gandia per l'escolapi Vicent Faus amb adaptació musical de Salvador Pla segons l'obra polifònica que es representava la nit de Nadal a la catedral de València el segle XVI Enguany coincidint amb la celebració del 800 aniversari del rei Jaume I el Conqueridor nascut al palau Tornamira de Montpeller es cantarà la versió en llengua occitana que encara es parla en aquella regió francesa. El dia de Nadal a les 12 del matí a la parròquia de Nostra Senyora de l'Encarnació el rector Miquel Romero oficiará la missa i la jove Emília Castelló Ferragud, Sibil·la 2008, tot i que amb una espasa ben alta, recta i justiciera ens donarà a tots una amable i generosa benedicció. Des del Chor de la Sibil·la desitgem a tot el veïnat de Xeraco

BONES FESTES DE NADAL I CAP D'ANY.

El Cant de la Sibil·la

Versió en occità
Montpeller, arch de l'Herault

Tornada: *Ell iorn del iuzizi
Parrà qui aurà fag servici.*

- 1.- Us reis venrà perpetuaus
del cel ques anc non fon aitals
en carn del segle sertament
per far del segle jugament.
- 2.- Mai del iuzizi tot enant
parrà una senya mot gran
li terra gitarà suor
e tremirà de gran paor.
- 3.- Un cor mot trist ressonarà
del cel que mot rei sidarà
la lluna e'l solell s'esculzirà.
nulla stela non lluserà.
- 4.- Fuoc deisendrà del cel ardent
sn solpre que és mot pudent
cel, terra, mar, tot perirà
e tot can és fuoc delirà.
- 5.- Terratrèmol tan gran serà
que las torres derrocarà
nul homs d'en pes non romandrà
tan fort terra tremolarà.
- 6.- Li enfans que nas no seràn
de dins los ventres cridaràn
an clara vos, mot autamens
mercé a Dieu omnipotent.
- 7.- Adoncs vindrà Dieu e sa majestat
jutjar lo món per veritat
adoncs veiran Dieu en la cros
on morii per pecadors.

2008 , any Jaume I

Ou, ou

Esta nit és nat un Xic
de la més bella Senyora
sens poder trobar abric,
a qui el cel i terra adora,
entre la mula i el bou,
ou, ou,
restant sa mare donzella,
quina meravella!

Davall d'un roïn portal
i d'una pobra Mare
naix lo Rei universal
per a què lo món repare,
sens tenir tan sols un sou,
ou, ou,
sinó la pura mamella,
quina meravella!

Lo infant no té bolquers
ni sa mare ab què comprar-los,
i Josep no té diners
ni troba de qui emprar-los,
ni en l'olla carn de bou,
ou, ou,
ni prou de pa en la cistella,
quina meravella!

Lucifer va tot torbat
per no entendre aquest misteri:
de tot lo veig contrastat,
puix perdrà prest son imperi;
bramant-ne va com un bou,
ou, ou,
bé podrà portar esquella
quina meravella!

Adam i Eva cantant
estan amb molta alegria,
i Jesús està plorant
de fred dins de l'establia,
i l'estança tota es plou,
ou, ou,
sense carbó ni una estella,
quina meravella!